

bestemmelse i § 146, stk. 2. De foranstaltninger, der typisk vil kunne anvendes, vil således være advarsel, bøde, tilsynsdom og – efter en konkret vurdering – tilige samfundstjeneste. Ung alder vil desuden kunne begrunde, at kriminalsagen afsluttes med et tiltalefråfald, jf. nærmere den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 313.

Retten vurderer af, om den aktuelle lovovertrædelse skal sanktioneres med dom til særlige hjælpeforanstaltninger over for unge eller de nævnte almindelige foranstaltninger, må tage udgangspunkt i den enkelte unges forhold, herunder personlige og sociale forhold, den begåede kriminalitet og et skøn over, hvilke tiltag der må anses for bedst egnede til at modvirke yderligere lovovertrædelser.

Dom til særlige hjælpeforanstaltninger over for unge indebærer, at den dømte undergives tilsyn af de sociale myndigheder med hjælpeforanstaltninger efter den sociale lovgivning. Retten kan desuden fastsætte, at den unge skal undergive sig de forskrifter, som de sociale myndigheder pålægger den pågældende, hvis de sociale myndigheder har erklæret at ville påtage sig tilsynet, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Foranstaltningen er således karakteriseret ved, at det overlades til de sociale myndigheder at tage stilling til, hvilke konkrete initiativer der skal iværksættes, og retten har således ingen indflydelse herpå.

Endelig skal retten efter *stk. 3* fastsætte en længstetid for foranstaltningen, der i almindelighed ikke kan overstige 2 år, dog under særlige omstændigheder 3 år.

Den foreslåede bestemmelse svarer med visse ændringer til den gældende bestemmelse om betinget dom med vilkår om børne- og ungdomsforsorg i kriminallovens § 109, stk. 1-3.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 7.1. og 7.1.3.1.

Til § 153

Efter den foreslåede bestemmelse, der med væsentlige sproglige ændringer svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 109, stk. 3, skal de sociale myndigheder fastsætte de nærmere hjælpeforanstaltninger i henhold til den sociale lovgivning og samtidig bestemme varigheden af disse.

Det forudsættes, at hjælpeforanstaltningerne, der iværksættes med udgangspunkt i et forpligtende samarbejde mellem de sociale myndigheder, kriminalforsorgen og politiet, kan udgøre et fleksibelt instrument til at finde de konkrete initiativer, der i det enkelte tilfælde skønnes egnet. Karakteren og valget af de en-

kelte initiativer vil bero dels på den sociale lovgivning og dels de muligheder, der lokalt er til stede.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 7.1. og 7.1.3.1.

Til § 154

Bestemmelsen, der tager sigte på foranstaltningsvalget i tilfælde af ny kriminalitet inden for den af retten fastsatte længstetid, svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 110.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 7.1. og 7.1.3.1.

Til § 155

Bestemmelsen, der svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 111, indeholder en nærmere regulering af fremgangsmåden og reaktionsvalget i tilfælde af den unges tilsynsunddragelse eller tilside-sættelse af de forskrifter, som vedkommende er pålagt af de sociale myndigheder.

Som efter gældende ret kan retten vælge at indskærpe dommens bestemmelser, pålægge den dømte en bøde eller ophæve dommen og i den forbindelse træffe bestemmelse om en anden foranstaltning. Grundbetingelsen i *stk. 1* om tilsynsunddragelse eller vilkårsovertrædelse skal også være opfyldt i de i *stk. 2* og *3* omhandlede tilfælde.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 7.1. og 7.1.3.1.

Kapitel 33

Særlige foranstaltninger over for psykisk syge kriminelle

Til § 156

Den foreslåede bestemmelse indeholder i *stk. 1* betingelserne for at bringe de særlige foranstaltninger over for psykisk syge kriminelle i anvendelse. Personkredsen er således afgrænset til kriminelle, som på gerningstidspunktet var sindssyge eller i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, eller mentalt retarderede.

I lighed med den gældende bestemmelse i kriminallovens § 113 tager den foreslåede bestemmelse sigte på personer, der lider af egentlige psykiske lidelser, sindssygdomme og andre svære psykiske abnormtilstande, herunder åndssvaghed. Desuden omfatter bestemmelsen personer, som befinder sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, f.eks. grænsepsykotiske personer.

Efter det foreslåede *stk. 2* gælder *stk. 1* tilsvarende, hvis gerningsmanden efter tidspunktet for lovovertræ-